

Gud gaff hannem fire døtter i hand Saa vide de sig besette.	267
Aff huer en daater er kommen paa foud En slegt som moxen vaar øde	270
Den første hed MAREN et adels bloud Goud lycke falt hende til løde.	
Hende festede, bads oc fick udi vold Den gamle HER AXEL BRAHE	273
Aff hende er nu BRAHER mangefold Gud giffue dem alle sin naade.	276
Den anden hed ELSE troloffuit oc skenckt MOGENS KRABBE den eddel oc blide	
Fra hende er KRABBER som nogen haffuer kientd I vor oc vor Eldris tide.	279
Den tredie hans daatter FRV KARENE vaar Som IESPER KRASE hand feste	282
Oc arffuit met hende BASNESGAAR Sig oc sine KRASER til beste.	
Aff dem er HER HANS oc al hans æth Baade daatter oc søn paa rede	285
ELER oc IESPER slet ingen forgeth Met andre som alle vel vede.	288
Den fierde hed KIRSTEN bleff LVNGER til trøst Fick VINCENS DYRE til egthe	
De søster haffde alle bod hierte oc løst At hielpe deer fæderne slegthe.	291
Deris fader vaar aldrig saa snart y muld De burde met VINCENS at tinge,	294
De bøde ham bode eige oc guld De gierne vill lade det springe.	
Om hand ville tage op LVNGE nauffn Oc føre det til sin døde	297
Met børn oc æth til euig sauffn Den slegt bleff aldrig øde.	300
Hand vaar sig fredig oc frisk y sind Den skantze torde hand vouffue	[111]
Men vende sit fæderne vaaben omkring Det ville hand aldrig louffue.	303
De entis der om, hand tog det gouds Oc LVNGELIGT nauffn at berre,	306